

Tredje roten, tomt 32

Kvarteret Stadsmäklaren

Femte roten 1637–57v

Västra Hamngatan 9 – Kyrkogatan 13

Första roten 1657h–70

”Herr Anderses gård”

köptes 1651 av *David Rool* för 200 rdr (uppbud 18.8.1651), huseköpspenning 6:-. Med ”Herr Anders” kan avses *Andreas Johannis Prytz*, som var född i Arboga 1590. blev magister i Uppsala 1619. professor i vältalighet 1621 och superintendent i Göteborg 1629. 1547 blev han biskop i Linköping, död i Norrköping 1655 (se Skarstedt s 4–6). Han är emellertid skriven 1.31 åren 1637–46.

David Rool sålde gården 1652 för 250 rdr till

David Bäck skomaker (uppbud 14.1.1652) Huseköpspenning 7.16

1648: 3 mtl, 1649–50, 1653: 5, 1651–52, 1654–55: 4 mtl, 1656 8.8, 1657v 4.16 (I), 1657h: 4.16, 1658: 12, 1659–62: 4, 1663: 4 Sid 5 RV

(Gbg hj I:224, 241, 244)

Skomakaren David Beck omtalas i femte roten från 1648 och köpte 1662 två tomter – som 1673 omtalas vara sålda till burggreven Israel Norfelt. Han var något så ovanligt som en hantverkare, som trots att han var född utom äktenskapet fick mästerskap: den 14.3.1650 gav magistraten resolution i saken. Detta ledde under den närmaste tiden till att han mobbades av de övriga i skräet.

David Beck anklagade den 29.7.1650 i rådhusrätten *Carl Woltersson Ketring* för att i *Anthoni Posssets* hus utan någon föregående orsak hade överfallit honom med skällsord och sagt, att han lärt sig av en skälm och för att han åtskilliga gånger hade kallat honom en horunge. Sedan hade han inför hela ämbetet hållit fast vid detta. David framlade ämbetets bevis på saken. David Beck hänvisade till magistratens den 14 mars givna resolution. Carl W. svarade att David hade bringat honom därtill och hans ord hade varit, att ingen redlig mästare fanns uti ämbetet, något hantverk en horunge lärer.

En månad senare den 29 Augusti 1650 måste David Beck i rådhusrätten vända sig inte bara mot Carl Woltersson utan också mot *Hans Britz*, *Johan Hölssseman*, *Anders Olufsson* och *Börge skomakare*, vilka förleden rättegångsdag hade antastat honom med försmädliga ord, då *president Canutius* för dem uppläste Magistratens honom givna resolution och de sedan tillsammans stod uppå torget.

Svarandena berättade, att David Beck hade trotsat dem ("trossat?"), när de hade gått från Rådstugan.. Detta förnekade David Beck och hänvisade till skulten, vilken sade att han inte hade hört sådant. Hans Britz hade framlagt sitt börsbrev i Rätten och sagt till David Beck: ”Lägg Ditt härhoos, så wille iagh hålla tigh så ehrlig som migh”, vartill president Canutius svarade, att han skulle nöja sig (vara tillfreds) med Magistratens till David Beck givna resolution, vilket Britz ej ville göra. Därpå beslöt rätten, att Britz skulle hållas i fängelse för en sådan skymf mot sin överhet. Då hade de andra svarandena sagt: ”så wille wij allesammans gåå medh”, varpå Hans Britz, Anders Olufsson och Börge skomakare insattes i fängelse. Anders Olufsson sade till David Beck, att han

ville meddela ämbetet i Stockholm detta. Äldermannen *M Benedictus* sade, att Magistratens resolution hade upplästs för hela ämbetet.

Uppå David Beck skomakares andragan mot skomakare Carl Woltersson, Hans Britz, Johan Hölsselman, Anders Olufsson och Börge skomakare erkände rådhusrätten den 25.9.1650: alldenstund de med skällsord och förvitelser emot Magistratens förbud och givna resolution hade överfallit David Beck dömdes de att vardera böta 40 m smt efter samma magistratens den 15.3.1650 utgivna resolution.

Den 21.1.1652 betalades huseköpspenning 7 d 16 öre för David Rools gård, såld till David Beck för 250 rdr (*troligen "Herr Andersens" gamla*). En lägesbeskrivning får man 1673 i magistratens registratur, då det omtalas, att burggreven Israel Norfelt i oktober 1659 köpt gård för 800 rdr "i hörnet vid Konungsgatan, westan om lille westre Hampnen, sunnan till David Becks gård i samma quarter".

Matthias Reiman, David Bäck och *Carl Torsson* hade nattetid på *Hans Möllers* källare och sedan på Torget under vakten parlamenterat och ställt sig otillbörligt (se också 4.36).

Matthias Reiman sade, att några skomakaregesäller hade bjudit honom på Hans Möllers källare. Där hade han blivit så drucken, att han nu efteråt ingenting mindes.

David Beck berättade, att Matthias Reiman på Torget hade dragit ut sitt svärd. Då ville David styra honom till godo. Han bad honom sätta in svärdet i slidan, vilket Matthias icke ville göra, utan började spjärna emot och ge onda ord, varför David Beck erkände, att han hade gett Matthias en örfil (slagit honom en pust). Då hade vakten kommit och tagit svärdet. Och fört båda till Cort de Garde.

Börge Svensson vittnade om att David Becks gesäll först gav Carl Torsson en örfil, sedan började de dra varandra i håret ("kommo de i håret tillsammans"), varefter de åtskildes. Och när han skulle gå hem från källaren, stod denne Matthias Reiman med ett draget svärd, vem han därmed mente visste han inte utan förmärkte av honom onda affekter. Och David Bäck ville styra honom till godo.

Uppå skulten Hans Larssons ex officio andragne käromål emot Matthias Reiman, David Beck och Carl Torsson, erkände underrätten den 27.8.1656, att ehuru väl man kunde ha orsak att straffa Matthias Reiman för det han på Torget nattetid under vakten hade blottat sitt svärd och ställt sig bråkig, så ville rätten i anseende till att man icke fann, vem han därmed i synnerhet hade hotat, förskona honom med 20 m smt med åtvarning att han tar sig till vara för sådant.

David Beck straffades med 6 mark böter för att han givit Matthias Reiman en örfil. Desslikt dömdes Carl Torsson för att han hade hårdragit David Becks mästersven till 6 m smt penningböter efter 12 Cap såråmbalken.

Den 22.8.1660 fick David Beck skomakare böta för att han slagit Per Olofsson blodig.

1662 köpte David Beck, troligen med utnyttjande av sin naborätt, två tomter, vilka år 1673 omtalas ha sålts till grannen burggreven Israel Norfeldt.

Ett exempel på den tidens protokollstil får man, då det i kämnärsrätten den 1.3.1666 berättas att *Conrad Sivers* fullmäktige *Daniel Pettersson* (som sakförare flitigt i elden) krävde *David Beck*, som "icke annat exciperar än honom för tiden ingen Penningar äre wid handen". Beck tillbjöd sig att erlægga ränta.

Den 25.9.1672 anges David Beck vara cautionist tillsammans med *Johan Brandt* för *Robert Gutreys* burskap (se 3.60).

Läget blev kritiskt 1673. Då lagbjöds David Becks gård den 2 februari som *hustru Cecilia von Lengerkens* underpant och den 10 i samma månad av *Nils Påfwenfeldt*. När David Beck på våren 1673 sålde hus och gård (3.32) till Robert Clerck protesterade dessa pantägare och hans många andra kreditorer men samma år den 7 maj fick Robert Clerck sitt tredje uppbud och pantade samtidigt denna gård till hustru Cecilia von Lengerken. David Beck förblev boende 3.33 (se d.o.) till sin död.

Helt huslös tycks inte David Beck ha blivit trots försäljningarna av hus och tomter till burggreven Norfeldt och Robert Clerck står David Beck fortfarande skriven i 1676–77 års längd över hus och tomter liksom 1681 för en hel tomt, tydligen 3.33.

Den 13.5.1673 begärdes *Christoffer skomakare* till ny medhjälpare till *brandmästaren Roluf Lambertsson* i David Becks ställe, eftersom denne var gammal och varken kunde läsa eller skriva.

Av någon anledning uppkallades och tilltalades David Beck för rätten den 2.5.1676. Den 12.2.1684 omtalades *Jacob von Akern* (bosatt redan 1681 som granne till David Beck) ha köpt David Bäckes (efterlämnade) hus och uppmanades därför lämna penningar i rätten. Den 14 februari lovade Jacob von Akern förse David Bäckes änka med nödtorftigt hus, så länge hon levde och lämna pengar så fort köpekontraktet underskrivits. David Bäck var starkt skuldsatt, när han avled: som hans kreditorer nämnas den 22.4.1684 *Johan von Minden, Lorentz skomakare, Albert von Akern, rådmann Franz Kock, Trulls Torstenssons änka* och skomakarelådan.

1681 står David Beck skriven mellan Jacob von Akern och Måns lädertogare vilket tyder på att det var f.d. sal Robert Clercks hus Jacob von Akern övertagit och att David B behållit 3.33. Jacob von Akern står i tjänstehjonslängden 1683 ungefär 3.33 med dräng och två pigor (mellan Hans Jacob Halbmeijer 3.31m och guldarbetaren Straub, som hittills har okänd adress.)

Robert Clerck

1674–79, M1676: 1 tomt

De första gångerna Robert Clerck noterades i Göteborgs domböcker var det som skeppsbyggmästaren *mäster Francis Sheldons* (t.ex. kämnärsrätten den 14.8.1665) och *mäster Willem Hardesties* fullmäktige. Som *mäster Francis Sheldons* fullmäktig fick han också vid kämnärsrätten den 14.2.1666 för *Hardesties* räkning svara stockholmaren *Petter Grijes* fullmäktige *Daniel Pettersson* angående skeppsreparation. Den 16.11.1666 vände sig *Conrad Braun Johan* mot *Frantz Sheldons* tjänare Robert Clerck och visade *Sheldons* brev på engelska, som han tillskrivit *Hardestie*, vilket underrätten ”käranden befalte på svenska låta wentera på det att Rätten der af bättre underrättelse hafwa kan”.

Conrad Braun Johan vände sig i kämnärsrätten den 16.1.1667 mot Robert Clerck ang kärandens refusion för de ankarflyglar, som han efter *Wilhelm Hardesties* order hade låtit beställa för *Mäster Francis Sheldon*. De var inte tillverkade efter begärt mått, inte heller av dugligt material.

I en attest utfärdad på latin för Robert Clerck den 24.2.1676 intygades, att han var av skotsk nationalitet.

Robert Clerck (Clarck) erhöll burskap den 15.12.1670. Bland annat handlade han med kläde. Resolutionsboken 1671 den 22 maj berättade: ”Uppå denna dag beviljades Robert Klärck betalning

för sitt kläde till stadstienarnas beklädande sex och en halv Riksdaler. Hvilket han af stadens Cas-
sa hafwer at upbära.” Men han handlade med annat än kläde: I magistratens registratur (Ba:2) den
17.5.1673, att borgaren Robert Clerck i *skepparen från Marstrand Hans Jönssons* skuta i Udde-
valla hade inlastat 27 ½ skeppund järn, 2 läster tjära, 4 läster beck och 280 tolfte bräder.

Den 7.5.1673 pantade han till *hustru Cecilia von Lengerken* sin gård 3.32, som han hade köpt av
mäster David Bäck samma år för 700 rdr och som var belägen vid Vålb. Burggreven Israel Nor-
feldts.

Robert Clercks hustru *Ingrid Maulle* var dotter till *rådman David Maulle* i Kungälv och syster till
skepparen Erik Upmarks hustru Johanna Maulle. Hon avled i barnsäng endast 26-årig den
8.6.1677. En liten 13-årig syster till henne ”Jungfru Elisabeth Maulle, Robert Clercks Swägerin”
omtas i Tyska kyrkans dödbok som avliden den 14.7.1676.

Robert Clerck begärde 14.2.1676 förskoning från skatt eller befrielse från burskap. Magistraten
skrev den 21.3.1676 till Kungl. Kommerskollegium och frågade hur den skulle förfara. Två eng-
elska män Robert Clerck och *Daniel Crocat* av vilka den förre hade varit borgare i fem år och
den senare i tre, ville nu uppsäga sina borgerskap under då rådande krigstider och så mycket säk-
rare driva och idka sin handel Kungl. Maj:t och denna staden till större nytta än "det skall dem av
dem kunna ske så länge de svenske borgare äre”. Motiveringen lät bestickande men magistraten
var rädd att fler kunde följa deras exempel. (Gbg hj I s 244.). Under ett Stockholmsbesök sommar-
ren 1680 i samband med förskott han givit Kungl. Maj:t och Kronan avled Robert Clerck okänt
datum men enligt Gbg RR-prot 1696 före 12 juni 1680: han efterlämnade tillräckligt tilltrasslade
affärer för att inte försvinna ur Göteborgs rättegångsprotokoll förrän 20 år senare.

Den 6 augusti 1680 skrev magistraten till Jacob Kijl, Simon Storie, Adam Lijel och Roluf Lam-
bertsson följande: "Såsom vi hava förnummit, huruledes för någon tid sedan borgaren och invå-
naren här i staden fordom Åreborne och Vålaktad numer hos Gud salig Robert Klarck strax efter
sin ankomst till Stockholm är uti Herr Jacob Kijls hus genom döden avleden och efterlämnat där-
sammastädes ibland annat några importanta skriftliga documenter, räkningar, assignationer etc.
angående de förskott, som till Kungl. Maj:t och Cronan han nu uti förleden Fiendetid gjort haver
till vilken ända han och så till Stockholm härifrån avrest var, om desamma att infordra.” Magi-
straten begärde nu att dessa papper skulle överlämnas till sterbhuskuratorn *rådman Gerhard Bra-
un Johan* och förmyndarna Daniel Crocat och *Lars Bratt*, som för de små omyndiga barnens
skulle färdigställa ett riktigt inventarium. Handelsmannen Lars Bratt (se 5.15) begärde emellertid
den 19.3.1683 att få slippa förmynderskapet för Robert Clercks barn, eftersom han inte förstod
engelska eller skotska på vilka språk detta sterbhus förnämsta handlingar var koncipierade, varför
rätten bestämde, att en annan i dessa språk någorlunda förfaren man skulle utses. Det dröjde till
den 29.4.1686, innan man funnit en engelskspråkige medförmyndare i *Maccabeus Thornton*.

En ”främmande” adelsfru *Elisabeth Ruthenskiöld* återfordrade den 16.10.1683 av Robert Clercks
sterbhus några adelsbrev, tillhöriga hennes sal man *kaptan Robert Mohfet*, som sal. Clerck hade
hämtat från Skottland. Clercks *f.d. tjänare Robert Hood* krävde då 64 rdr specie i expenser. Eli-
sabeth Ruthenskiöld ansåg då, att Hood också borde ha hämtat hit några pantsatta korgar.

Enligt dom vid Göteborgs underrätt den 6.12.1682 fordrade Robert Clercks sterbhus något över
50 rdr av *Jacob Danielsson* den 18.11.1684. *Sal fiskalen Hylthenius* skulle ha uppburit pengarna
men inte redovisat dem: Hylthenius änka omtalades.

Den 12.2.1689 inkallades två av Robert Clercks barn inför magistraten. De bodde hos Daniel
Croat och tillfrågades ”huru de blevo hanterade, varpå de som barn icke kunde sig något synner-

ligt utlåta”. Man begärde, att Daniel Crocat skulle inkomma med räkning för kläder och kosthåll, så att man noggrannare kunde bli underrättade om hur barnen hölls och hanterades. Redan nästa år den 9.12.1690 gifte sig dottern *Elisabeth Clerck*, döpt 1.2.1674 (begr. 25.4.1716) med *handelsmannen Wilhelm Kinnaird* (Kinnert). En äldre dotter Elisabet döpt 30.8.1672 begravdes den 11.1.1674 tre veckor innan den yngre Elisabeth döptes – Om W.K. se 5.64). En månad före bröllopet 30.11.1690 begravdes en äldre broder till bruden ”L.L. studiosus” *Robert Clerck junior* (döpt 12.4.1671) 19 år och 5 månader, död av ”Febri maligna occumbens” enl Christine kyrkobok.

W.K. satte efter vigseln omedelbart igång med att söka reda upp hustruns trassliga arvsaffärer. Wilhelm Kinnaird begärde 1691 (EIIa:7) redovisning av sin hustru Elisabeth Clercks förmyndare Daniel Crocat. Denne meddelade emellertid i en svarsinlaga, att Wilhelm Kinnaird inte hade anledninga att frukta någon ”periculum in mora wara för dhet Jag aff sterbhuset under händerna hafwer.” Daniel Cracat och Maccabeus Thornton föreslog, att Wilhelm Kinnaird skulle påläggas att taga till sig sin hustru Elisabeths broder *Patrick Clerck* (döpt 31.5.1677).

Saken var före många gånger de närmaste åren. Den 15.2. och 11.6.1694 krävde Wilhelm Kinnaird på nytt Daniel Crocat, som ansåg sig ha lämnat både inventarier och alla dokument i det Clarckska sterbhuset. I stället kom Crocat med en moträkning för vad Elisabeth Clerck erhållit av honom åtskilliga gånger under sina omyndiga år. Medförmyndaren Lars Bratt hade under sin förmyndaretid ingenting utträttat på grund av sin sjuklighet enligt vad som meddelades i november 1694.

Under de långvariga förhandlingarna berättas det att barnen Clerck i sex år hade varit i hushåll hos Robert Clercks f.d. tjänare Robert Hood. Kvarlåtenskapen hade enligt RR-protokollet 18.12.1695 av kuratorer och medförmyndare lämnats i Robert Hoods händer och Crocat hade inte trots att han var förmyndare haft hand om den.

Wilhelm Kinnaird blev bisittare vid underrätten den 10.9.1695. Samtidigt fick han svara *Wilhelm Schmidt* ang. Clarcks affärer.

Rådmannen i Marstrand Börge Nilsson Bagge begärde den 14.4.1692 på sina omyndiga barns vägnar exekution i Robert Clercks arvingars gård men fick svaret, att Robert Clercks hus redan var i en sådan djup prefererad skuld, att han inte kunde få sin betalning därur. Året innan hade bland kreditorerna uppräknats: *Peter von Egmonts* pupill *Olivier Hacker*, *sal burggreven Leioncrantz* och *Johan von Minden* för *Henrik von Lengerken* barns räkning.

Genom Robert Clercks måg Wilhelm Kinnaird och hans svåger Patrik utställde sterbhuset 1693 en obligation till *sal Cecilia von Lengerkens* sterbhusintressenter *Johan von Minden*, *Adam Altesleben* och *Jacob Georgensson*, Det talades samtidigt om Clercks sterbhus ”slätta tillstånd och stora tagna skada”. Tvisten gällde intresset, inte skulden.

En uppgörelse skedde den 28.9.1696 mellan konstapeln Patrik Clerck (inför hans hastiga resa) och hans svåger Wilhelm Kinnaird över syskonen Clercks fäderne och moderne. Patrik Clerck blev skyldig Wilhelm Kinnaird 202 d 15 öre smt. ”så frampt huset all den gravation, som en eller annan af Creditorerna detsamma söka att påbörda undergå måste. Men skulle det komma att libereras hafwer Patrik Clerck jämbwähl sin qvota af en slik avance at åthniuta”.

I en inlaga till magistraten (EIIa:12, 10.11.1696) skrev Wilhelm Kinnaird om sin sal svärfaders Robert Clarcks sterbhus och brevet undertecknades även av svågern Patrick Clerck, som ”ärnar sig nu snart hädan med dhe för tiden här varande Engelska skeppen”. Patrik Clerck ville ha ett

snabbt slut på rättegångarna, ty han hade Kungl. Amiralitetets permission och behövde snart resa igen. I brevet omtalas process mellan Wilhelm Kinnaird och Daniel Cracat och *Tolleshuusen* och fiskalens båda aktioner. Den 28.11.1700 talas om att *Sara Carlberg* hade nått förlikning med Wilhelm Kinnaird på sal handelsman Robert Clercks arvingars vägnar. Så sent som den 20.8.1701 talas i domboken om en exekutionssak mellan *sal Tolleshuusen* och Wilhelm Kinnaird. (Med Tolleshuusen avses förmodligen *jaktullöjtnanten Matthias Andersson Tolleshuusen*, borgare i Marstrand och delägare tillsammans med göteborgarna *Hans von Gerdes*, *David Amia* och *Jacob Jürgensson* i "Förgyllte Falken", som enl Gbg RR den 17.1.1693 hade legat kvar i Irland.)

Ännu 1698 kallades denna gård 3.32 för Robert Clercks gård. Men i tomtöreslängden 1696 är den skriven på *Wilhelm Kinnaird*.

Om Wilhelm Kinnairds och hans familjs fortsatta historia: se 5.64.

Sven Hasselgren

1707–1722

Hans hus taxerades 1715 till 1 320 d smt och lösejendomen till 1 350 d smt.

1717 betalade Sven Hasselgren, som erhållit burskap 2.12.1714 för tobak. *Hustru Anna Sophia Sihrbom*, dräng Erik Nilsson, pigor Anna Mårtensdotter och Ingierd Månsdotter. "Hustrun vill intet bruka några sidentygskläder, om något skall betalas för dem".

Uppgifter om 1720 saknas i längden. Sven Hasselgren var 1711–22 ägare av 1.39. Se också 4.114 och 1.29 kv. Biskopen.

1723 hade gården övertagits av

handelsmannen Anders Hyllgren (Hylgren),

begravd D 9.7.1736, burskap 15.6.1726. Han sökte 1734, då han var "gammal, fattig och nästan näringslös" klockartjänsten i domkyrkoförsamlingen efter Johan Lignell. Där bodde 1725 också *engelske expediten John Harison*.

Anders Hyllgren var gift med *Christina Larsdotter Bratt*, död som änka i januari 1745 (bou 13.3. s.å. Föräldrahem 5.15). Efterlämnade 511:4 daler. Döttrar bl. a. *Anna Maria*, var död 1752 gift *Töres Rommel* och *Fredrika Ulrika*, död 1764, gift *handl Olof Rommel*. Sonen *Jacob Hyllgren* var 1735 på resa med *skeppet Göteborg* till Ostindien som superkargör, död i Kanton 1750

(Berg I:3, 175–76; II:5–6, 207)

Handelsman Johan Sillander

Köpte gården på 1730-talet och omtalas som ägare 1737. Han fick burskap som handl 10.11.1722 och blev 13.2.1734 hospitalsföreståndare. Dog ogift (begr. D 5.9.1742) och efterlämnade enl bou 17.5.1743 57 930 d smt, därav hus och tomt på Kyrkogatan samt tomt på Drottninggatan. (Berg II:9–10, 296)

Gården såldes 11.2.1743 på auktion och inropades då för 7 350 d smt av tygvaktare *A.L. Lehnberg* som ombud för Johan Sillanders broder

Petter Sillander

Denne (född 1692) hade fått burskap som handlande i Göteborg 19.3.1716 men hade 13.6.1732 uppsagt sitt burskap för att flytta till Stockholm som tullförvaltare. Redan 1743 kallades gården avlidne handelsmannen Petter Sillanders gård.

Gården övertogs därefter av systemn

Catharina Ahlroth (begr. 2.8.1757)

änka efter *handelsmannen Anders Ahlroth* (begr. 10.6.1733). Anders Ahlroth föreslogs 12.11.1720 (EIIa:32) av större delen av det trafikerande borgerskapet till mastpalmare i Göteborg. Han hade tjänat i masthandeln sammanlagt 14 år, därav 8 år i Vänersborg och 6 år i David Amias sterbhus. Han rekommenderades bl.a. av David Amias svärson Gabriel Stierncrona. Medlem av Handels societeten 1722. Ägde bl.a. 7.71 (ödetomt på Sillgatan vid Kronhuset, värd 250 d smt.). ”Hus och gård på Kyrkogatan vid Västra Hamnen” upptages i bouppteckningen efter henne 30.9.1757 till 6 000 d smt.

Ägare blev nu sonen

Magnus Ahlroth,

som 12.4.1738 fick burskap som handlande, sedan han i åtskilliga år förestått moderns handelsrörelse. Han tillhörde den generation, som ägnade sig åt sillsaltning och trankokning. Han ägde hälften av salteriet Eriksberg och en sjättedel av trankokeriet Röda Sten.

Magnus Ahlroth avled 1773, varefter gården t.o.m. 1786 ägdes av hans änka *Maria Elisabeth Matzen*, dotter till *handl Niclas Matzen* och *Ingeborg Schale*.

Gården ärvdes av barnen: *Nils Ahlroth*, som 4.7.1794 erhöll burskap som handlande (uppsagt 27.8.1802), och *Catharina Ahlroth d.y.* (1771–1811), som 1792 var gift med *handlanden Heinrich Gottlieb Peters*, död 26.3.1821.–1787 och ännu 1801 var *stadsmäklaren Johan Ölisch* bosatt i gården.

Äganderätten hade år 1800 övergått till *direktör Törngrens arvingar* med *H. G. Peters* som hyresgäst. Enligt bouppteckningen efter Catharina Ahlroth d.y. den 16.4.1816 ägde emellertid Heinrich Gottlieb Peters grundmurade stenet med tomt 3.32 vid Västra Hamn- och Kyrkogatorna, värderat 25 000 rdr banco. Makarnas döttrar var gifta med resp. *Fredrik Albrecht Lincke* och *James Sinclair*. James Sinclair, som erhöll burskap den 4.2.1820 var först gift med *Henrika Peters* (1804–1826) och sedan med hennes syster *Amalia Fredrika Peters*. Vid bouppteckningen 10.3.1827 efter första hustrun ägde han 1/16 del i trevåningshuset med tomt nr 32 i tredje roten, hörnet av Kyrko- och Västra Hamngatorna, 100 rdr bco.

Senare uppbud av 3.32

grosshandl John Åmans sterbhus	22.12.1834
handelsbokh. Magnus Daniel Peters	19.9.1830
mag. J E Areschoug	13.7.1840
grossh. Sven Renström	12.1.1846
grosshandl Petter Hammarberg	10.1.1870

